

Obsługa rachunkowości jednostek małych i mikro w kontekście zmian regulacji ustawowych

Katarzyna Świetła*

Streszczenie: *Cel* – Celem opracowania jest prezentacja najnowszych zmian (2014 i 2015) w zakresie rozwiązań regulacyjnych dotyczących sprawozdawczości podmiotów mikro oraz małych, a także zwrócenie uwagi na częste wykorzystanie przez nie usług zewnętrznych w tym zakresie.

Metodologia badania – Przegląd najnowszych informacji pochodzących z obszaru działania wskazanych podmiotów, analiza znowelizowanych aktów prawnych, pozycji literaturowych oraz własne badania empiryczne dotyczące podjętego zagadnienia.

Wynik – Wskazano na niewątpliwą potrzebę uproszczeń w sprawozdawczości podmiotów małych i mikro, choć zwrócono także uwagę, że usługi w ramach ich uproszczonej sprawozdawczości w najbliższym czasie nie będą tańsze ze względu na koszt szkoleń pracowników podmiotów je obsługujących.

Oryginalność/wartość – przedstawienie najnowszych zmian przepisów prawnych oraz sposobów dostosowania usługodawców do nowych rozwiązań.

Słowa kluczowe: podmioty mikro i małe, regulacje, outsourcing

Wprowadzenie

W dobie wszechobecnej globalizacji oraz przepływu informacji szacuje się, że około 70% informacji ekonomicznych dostarcza podmiotom gospodarczym ich system rachunkowości. Zatem musi on być wiarygodny, aby informacja, którą generuje, była użyteczna w procesie zarządzania jednostką. Jest to pochodną podejścia, w którym to właśnie informacja odgrywa kluczową rolę i stanowi czynnik warunkujący sukces ekonomiczny. Równocześnie daje podstawy dla podejmowania prawidłowych decyzji zarówno przez zarząd przedsiębiorstwa, właścicieli, jak również pozostałych użytkowników zewnętrznych.

Ze względu na często zmieniające się, a niekiedy zbyt skomplikowane i rozbudowane rozwiązania implementowane w ramach systemu rachunkowości, ich gromadzenie, opracowywanie oraz prezentację powierza się specjalistom świadczącym usługi z dziedziny rachunkowości. Oczekuje się od nich prawdziwych i rzetelnie przygotowanych sprawozdań finansowych, gdyż tylko takie trafnie odzwierciedlają sytuację finansową i majątkową oraz pozycję rynkową jednostki. Z drugiej strony, dla zminimalizowania kosztu obsługi rachunkowości koniecznym staje się nie tylko prawidłowe wynegocjowanie cen świadczeń,

* dr hab. Katarzyna Świetła, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Katedra Rachunkowości Finansowej, e-mail: kswietla@uek.krakow.pl.

ale zwłaszcza stojące u ich podstaw dostosowanie wymogów sprawozdawczych do potrzeb informacyjnych jednostek gospodarczych. Trudno bowiem oczekiwać jednakowo rozbudowanych raportów od jednostek mikro i małych, jak od podmiotów globalnych.

Opracowanie ma na celu wskazanie zmian rozwiązań regulacyjnych w zakresie sprawozdawczości podmiotów mikro oraz małych, a także zwrócenie uwagi na częste wykorzystanie przez nie usług zewnętrznych w tym zakresie.

Źródłem badań był rynek podmiotów mikro i małych w Polsce, analiza aktów prawnych oraz własne badania empiryczne dotyczące podjętego zagadnienia.

1. Podmioty mikro i małe w polskiej gospodarce

Zauważana w ostatnich latach presja globalnego rynku powoduje konieczność stosowania najnowszych technologii informacyjnych i konkurencyjnych, co równocześnie wymusza przemiany w funkcjonowaniu, działalności i ekspansji przedsiębiorstw (Felton 2008, s. 2) bez względu na ich rozmiar. Niestety, coraz częściej wymagania te przewyższają możliwości poszczególnych, zwłaszcza małych podmiotów, co staje się podstawą zlecenia skomplikowanych ich zdaniem procesów finansowych specjalistycznym jednostkom w ramach outsourcingu, zwłaszcza w dziedzinie rachunkowości. Cena nabywanych usług jest jednak zależna od wymagań sprawozdawczych stawianych przez ustawodawcę. Tym samym, zarówno koszt samodzielnego prowadzenia rachunkowości, jak również jego zlecenia na zewnątrz, stał się niewspółmiernie wysoki, zwłaszcza dla niewielkich graczy na rynku.

Od lat zwracano uwagę na znaczący koszt prowadzenia rachunkowości przez podmioty mikro i małe w stosunku do osiąganych przez nie wyników. Ponieważ podmioty te stanowią najliczniejszą grupę, zarówno w gospodarce światowej, jak również polskiej, a ich pojedyncze głosy stworzyły chór, którego nie można było nie usłyszeć, dlatego podjęto decyzję o wprowadzeniu regulacji mających na celu spełnienie zgłaszanych oczekiwań.

Jak podkreślono wyżej, podmioty mikro są najliczniejszą grupą w polskiej gospodarce. W 2014 roku podmiotów zatrudniających do 9 osób było 1826,3 tys. Nastąpił wzrost ich liczebności zarówno w samym roku 2014 o 4,1%, jak też o 9,6% w stosunku do roku 2009. W 2014 roku, podobnie jak w latach poprzednich, w grupie mikroprzedsiębiorstw dominowały jednostki należące do osób fizycznych (93,3%, tj. 1703,8 tys. podmiotów), natomiast osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej stanowiły 6,7% (122,5 tys. podmiotów).

Przychody badanej grupy w latach 2009–2014 zwiększyły się o 19,8% (tj. o 146,1 mld zł), a liczba pracujących o 1,2% (tj. o 42,9 tys. osób). Należy także podkreślić, że w badanej grupie wygenerowano w roku 2014 przychody o wartości 884,2 mld, co oznaczało wzrost na przestrzeni roku o 5,2%. Równocześnie w 2014 roku wskaźnik poziomu kosztów dla mikroprzedsiębiorstw wyniósł 87,7%, wobec 88,3% w 2013 roku i 88,2% w 2009 roku, co wskazuje na pozytywną tendencję. Pochodną takiej sytuacji był znaczący wzrost wyniku

finansowego w analizowanym roku, który osiągnął poziom 108,5 mld zł i był o 10,3% wyższy, niż w roku 2013 oraz o 24,9%, niż w roku 2009 (GUS 2015).

W przypadku podmiotów małych działających w Polsce, zgodnie z informacjami przedstawionymi przez GUS w dniu 1 grudnia 2015, w ostatnich latach odnotowano wzrost ogólnej liczby podmiotów objętych rocznym badaniem działalności gospodarczej, przedsiębiorstw o liczbie pracujących 10 i więcej osób. W 2014 roku, w badanej zbiorowości 79 821 przedsiębiorstw o liczbie pracujących 10 osób i więcej dominowały podmioty małe, tj. o liczbie pracujących poniżej 50 osób (77,7% wobec 78,0% w 2013 r.).

W raporcie podkreślono, że w 2014 roku, liczebność podmiotów małych była wyższa o 20,1%, niż w 2009 roku. Ponadto w porównaniu z badaniem prowadzonym w roku 2009 nastąpił wzrost ogólnej liczby zatrudnionych (w podmiotach małych było to 4,2%). Równocześnie wzrost wynagrodzenia brutto w podmiotach małych w stosunku do roku 2009 był wyższy o 22%. Wskazano także na wzrost przychodów ze sprzedaży w przeliczeniu na jeden podmiot o 15,5% oraz jednego pracującego 27,9% (GUS 2015; *Podmioty gospodarcze...* 2014).

Liczebność wskazanych podmiotów oraz ich rola w gospodarce sprawiła, że dostrzeżono potrzebę ułatwienia prowadzonej przez nie sprawozdawczości, oczekując tym samym większego zaangażowania w działalność podstawową.

Aktualnie prowadzone są prace mające na celu wdrożenie Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej dla przedsiębiorstw z sektora MŚP (Bauer 2014, s. 155–168). Natomiast już zaakceptowanym aktem regulującym rachunkowość małych oraz mikro-podmiotów jest Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 roku w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, która grupuje podmioty gospodarcze na mikro, małe, średnie, duże oraz jednostki interesu publicznego.

Dla jednostek mikro przyjęto limity nieprzekraczające na dzień bilansowy co najmniej dwóch z trzech poniższych wskaźników:

- a) suma bilansowa: 350 000 EUR;
- b) przychody netto ze sprzedaży: 700 000 EUR;
- c) średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 10.

Natomiast jako małe jednostki wskazano spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółki komandytowo-akcyjne (w tym spółki osobowe przez nie tworzone), które w roku obrotowym, za który sporządzają sprawozdanie finansowe, oraz w roku poprzedzającym ten rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch ze wskazanych w tej dyrektywie limitów.

W przypadku jednostek małych limity wynoszą:

- a) suma bilansowa: 4 000 000 EUR;
- b) przychody netto ze sprzedaży: 8 000 000 EUR;
- c) średnia liczba zatrudnionych w roku obrotowym: 50.

Nowelizacja (ścieżkę legislacyjną, która doprowadziła do implementacji warto przedsięwziąć: BIP, *Projekt z dnia 14 lutego 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości*, <http://legislacja.rcl.gov.pl/docs//2/171214/171250/171251/dokument103373.pdf> (20.03.2014) <http://legislacja.rcl.gov.pl/lista/2/projekt/17214>) dotycząca podmiotów mikro, po uchwaleniu przez Sejm w dniu 11 lipca 2014, została opublikowana w Dzienniku Ustaw z 5 września 2014 roku (DzU 2014, poz. 1100). Dalsze zmiany następowały w roku 2015 i miały duże znaczenie dla jednostek małych. Ich efektem było przyjęcie w dniu 23 września 2015 roku na gruncie ustawy z 29 września 1994 roku o rachunkowości definicji tzw. jednostek małych, które otrzymały prawo do specjalnych uproszczeń w obszarze rachunkowości (Rozwiązanie to jest konsekwencją wejścia w życie ustawy z 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (DzU 2015, poz. 1333).

Na podstawie zapisów znowelizowanej ustawy należy podkreślić, że polskie regulacje idą dalej, niż wskazane w dyrektywie, co daje możliwość ich stosowania przez szerszą grupę podmiotów. Wskazano tu jednostki, które w roku poprzedzającym rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą – w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą, nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:

W przypadku jednostek mikro (art. 3 ust. 1a UoR):

- a) 1 500 000 zł (wartości podlegają corocznej zmianie, gdyż są pochodną wielkości wyrażonych w euro, które *przelicza się na walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski, na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok obrotowy*) – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego;
 - b) 3 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy;
 - c) 10 osób – w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty.
- Natomiast w przypadku jednostek małych (art. 1, pkt 43 c UoR):

- a) 17 000 000 zł – w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego;
- b) 34 000 000 zł – w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy;
- c) 50 osób – w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty (zapisy w zakresie małych jednostek nie obejmują – co do zasady – jednostek działających m.in. na rynku finansowym oraz jednostek sektora finansów publicznych).

Ponadto zapisami nowelizacji z roku 2015 zmieniono przepisy w zakresie terminów przeliczania na walutę polską wielkości wyrażonych w euro. Dotyczy to wielkości, o których mowa w ustawie o rachunkowości oraz w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych i które zobowiązują osoby fizyczne i spółki osób fizycznych do prowadzenia ksiąg rachunkowych. Dla wszystkich będzie miał zastosowanie średni kurs euro ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok

podatkowy (dotychczas w rachunkowości korzystano z kursu ogłaszanego na 30 września). Termin ten będzie miał zastosowanie również dla kwot wyrażonych w euro w przepisach ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

2. Outsourcing rachunkowości podmiotów mikro oraz małych

Dla potencjalnego zleceniodawcy jedną z najistotniejszych cech outsourcingu jest to, iż płaci wyłącznie za wykorzystanie zasobów, a nie za ich posiadanie. W konsekwencji nie ponosi dodatkowych nakładów związanych z utrzymaniem zasobów, nie w pełni wykorzystanych. Ponadto, małym i mikro podmiotom daje możliwości implementacji rozwiązań stosowanych przez duże przedsiębiorstwa bez ponoszenia ogromnych nakładów na pozyskanie nowych technologii i wysoko wykwalifikowanej kadry (Świetła 2014, s. 84). Usługobiorca zlecając wybrane funkcje oczekuje od świadczeniodawcy znajomości najnowszych przepisów i rozwiązań stosowanych w rachunkowości. Jest to istotne, gdyż podlegają one nieustannej ewolucji w celu spełnienia oczekiwań współczesnego rynku.

Prowadzenie obsługi rachunkowej podmiotów mikro oraz małych wymaga od usługodawcy zastosowania się do szczególnych rozwiązań przyjętych w dyrektywie oraz implementowanych do ustawy o rachunkowości. Jest to konieczne, gdyż pomimo wskazanych niżej uproszczeń, rachunkowość tych jednostek musi w sposób prawdziwy i rzetelny odzwierciedlać sytuację majątkową oraz finansową tych podmiotów.

Istotną kwestią jest, aby biuro rachunkowe obsługujące podmiot mikro zadbało o prawidłową konstrukcję informacji wstępnej do sprawozdania, która powinna zawierać (zał. 4 do ustawy):

- firmę, siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania i adres oraz numer we właściwym rejestrze sądowym lub ewidencji,
- wskazanie czasu trwania działalności jednostki, jeżeli jest ograniczony,
- wskazanie okresu objętego sprawozdaniem finansowym,
- wskazanie zastosowanych zasad rachunkowości przewidzianych dla jednostek mikro z wyszczególnieniem wybranych uproszczeń,
- wskazanie, czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez jednostkę w dającej się przewidzieć przyszłości oraz, czy nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania przez nią działalności,
- omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w tym metod wyceny aktywów i pasywów (także amortyzacji), pomiaru wyniku finansowego oraz sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego w zakresie, w jakim ustawa pozostawia jednostce prawo wyboru (Świetła 2015, s. 42–48).

Odzwierciedleniem posiadanych aktywów i pasywów jest przygotowywany przez biuro rachunkowe, na podstawie dokumentów przekazanych przez klienta, bilans, sporządzany zgodnie z wprowadzonym do ustawy 4 załącznikiem.

Podobnie sytuacja wygląda w przypadku rachunku zysków i strat (również załącznik 4 do ustawy), który powinien zawierać informacje na temat osiągniętego wyniku. Zgodnie z wymogami ustawodawcy, ustalona w rachunku zysków i strat różnica pomiędzy przychodami a kosztami jednostki mikro zwiększa (po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego) przychody bądź koszty w następnym roku obrotowym. W przypadku różnicy dodatniej może być ona zarachowana na zwiększenie kapitału (funduszu) podstawowego.

Analizując kwestię rachunkowości podmiotów mikro zwrócono uwagę (szerzej na ten temat – pkt 13 dyrektywy), że w przypadku tych jednostek brak szczegółowych przepisów uwzględniających ich specyfikę wymusza stosowanie rozwiązań przyjętych dla podmiotów małych, co stanowi nieproporcjonalne obciążenie administracyjne. Wyrazem takiego pojęcia jest zwolnienie ich, na mocy art. 36 dyrektywy, z obowiązku:

- przedstawiania „rozliczeń międzyokresowych czynnych” oraz „rozliczeń międzyokresowych kosztów i przychodów”,
- sporządzania informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego pod warunkiem, że istotne dla odbiorców informacje zostaną ujawnione w przypisie do bilansu,
- sporządzania sprawozdania z działalności, pod warunkiem, że informacje wymagane zostaną ujawnione w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego lub w przypisie do bilansu,
- ogłaszania rocznych sprawozdań finansowych pod warunkiem, że informacje bilansowe zawarte w tych sprawozdaniach będą należycie przedkładane zgodnie z przepisami prawa krajowego, co najmniej jednemu właściwemu organowi wyznaczonemu przez dane państwo członkowskie.

Sprawozdania jednostek mikro, zgodnie z nowelizacją, weszły w życie w roku 2015 i dotyczą sprawozdań sporządzanych za ten rok oraz następne. Wymagało to od biur rachunkowych szczegółowej analizy implementowanych rozwiązań w celu ich prawidłowej realizacji na rzecz klientów.

Ostatnie miesiące roku 2015 również wymagały czujności usługodawców z dziedziny rachunkowości, gdyż nastąpiły znaczące zmiany w obrębie sprawozdawczości podmiotów małych polegające na licznych uproszczeniach. Uproszczone sprawozdania będą sporządzane przez małe jednostki za rok obrotowy rozpoczynający się 1 stycznia 2016 lub po tej dacie (istnieje również możliwość wykorzystania uproszczeń już w przypadku sprawozdań za rok 2015, ale nie dotyczy to spółdzielni). Ich wzory przedstawiono w załączniku 5 do ustawy o rachunkowości tytułując: *Zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 45 ustawy, dla jednostek małych korzystających z uproszczeń odnoszących się do sprawozdania finansowego* (DzU 2015, poz. 1333). W przypadku jednostek małych, obsługujące ich rachunkowość biuro może stosować uproszczenia dotyczące możliwości przygotowania uproszczonego bilansu, rachunku zysków i strat, a także

skróconej informacji dodatkowej (zgodnie z art. 48, ust. 4: zakres uproszczonej informacji dodatkowej dla jednostek małych zawiera załącznik 5 do ustawy, natomiast jednostka mała, która nie sporządza uproszczonej informacji dodatkowej, powinna ją sporządzić w zakresie nie mniejszym, niż wskazany w załączniku).

W przypadku jednostki małej nie ma konieczności przygotowywania zestawienia zmian w kapitale własnym oraz rachunku przepływów pieniężnych. Ponadto jednostka mała, która ma obowiązek sporządzania sprawozdania z działalności, może go nie sporządzić, pod warunkiem, że w informacji dodatkowej zaprezentuje informacje dotyczące nabycia udziałów własnych. Może także w tym sprawozdaniu nie wykazać wskaźników niefinansowych, a także informacji dotyczących zagadnień środowiska naturalnego i zatrudnienia (art. 49, ust. 5 i 6).

Uproszczeniu wprowadzono również w ramach klasyfikacji umów leasingu dla celów rachunkowych, a także ustalanie aktywów i tworzenie rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Tym samym biura rachunkowe obsługujące jednostki małe mogą odstąpić od ustalania aktywów i rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego (art. 37, ust. 10). Nastąpiło także zwolnienie małych podmiotów z zastosowania Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Rozporządzenie 2001).

Reasumując, warto podkreślić, że wskazane zmiany są pochodną znaczącej roli mikro i małych jednostek w gospodarce oraz przedstawianych przez nie oczekiwań i na przekór twierdzeniu, że duży może więcej, świadczą o tym, iż w grupie siła.

Uwagi końcowe

Należy zastanowić się również, czy te uproszczenia w efekcie spowodują także obniżenie cen usług księgowych ze względu na mniejszy zakres wymaganej sprawozdawczości. Wywiad przeprowadzony przez autorkę w grudniu 2015 wśród 26 właścicieli biur krakowskich, jak na razie nie potwierdził takiej możliwości. Przeważnie wskazywano, że efekt stosowania uproszczeń względem małych jednostek będzie dla biur odczuwalny dopiero w następnych latach, a obecnie poniesiono wyższe koszty związane z udziałem w szkoleniach mających na celu poznanie nowych zasad. Zmiany wymagają także weryfikacji stosowanych systemów komputerowych, a w ich ramach opracowania nowych formuł.

Co znaczące, nowe rozwiązania dotyczą również samych biur rachunkowych, nie tylko ze względu na świadczone usługi, ale także rozmiar ich samych. Jak bowiem wynika z badań prowadzonych przez autorkę w roku 2012 (Świetla 2014, s. 178–179), mikro-usługodawcy rachunkowości (zatrudniający do 9 osób) stanowili 96% wszystkich świadczących usługi.

Literatura

- Bauer K. (2014). Małe i średnie przedsiębiorstwa wobec Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej. W: M. Baran (red.), *Poszukiwanie przewagi konkurencyjnej: wybrane uwarunkowania*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Działalność gospodarcza przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób w 2014 r.* (9.10.2015). Główny Urząd Statystyczny, opracowanie sygnalne. Warszawa: GUS.
- DzU (2014). Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, poz. 1100.
- DzU (2015). Ustawa z 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw, poz. 1333.
- Felton J.A. (2008). *The Art of Outsourcing Information Technology*. USA: Author House.
<http://legislacja.rcl.gov.pl/lista/2/projekt/17214>.
- Projekt z dnia 14 lutego 2014 r. ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości*. <http://legislacja.rcl.gov.pl/docs/2/171214/171250/171251/dokument103373.pdf> (20.03.2014).
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 (DzU nr 149, poz. 1674 ze zm.).
- Świetła K. (2014). *Outsourcing usług rachunkowości w świetle oczekiwań biur rachunkowych i ich klientów*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.
- Świetła K. (2015). Rachunkowość organizacji pożytku publicznego w świetle nowelizacji ustawy o rachunkowości. B. Micherdy (red.). Warszawa: Difin.
- www.stat.gov.pl. *Podmioty gospodarcze według rodzajów i miejsc prowadzenia działalności w 2014 roku*.

THE PROVISION OF ACCOUNTING SERVICES TO SMALL AND MICRO ENTITIES IN THE CONTEXT OF STATUTORY CHANGES

Abstract: *Purpose* – Customs objective of the study is to present the latest developments (2014 and 2015) in the field of regulatory reporting entities micro and small as well as draw attention to the frequent use by external services in this regard.

Methodology of research – The overview of the latest information from the area of operations of these entities, the analysis of the amended legislative acts, literature and own empirical studies undertaken on the issue.

Findings – Pointed to the undoubted need for simplification in the reporting of small and micro entities but also highlights that the services under their simplified reporting in the near future will not be cheaper because of the cost of training employees of entities that support them.

Originality/value – Presentation of the latest changes in legislation and ways of adapting the service providers to new solutions.

Keywords: micro and small entities, regulations, outsourcing

Cytowanie

- Świetła K. (2016). Obsługa rachunkowości jednostek małych i mikro w kontekście zmian regulacji ustawowych. *Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia*, 4 (82/1), 375–382. DOI: 10.18276/frfu.2016.4.82/1-32.